

Jon Olufsons 1. maj-tale

Taler

Jon Olufson
Formand for BUPL
Storkøbenhavn

Dato

1. maj 2024

Sted

Ballerup & Albertslund

Over det sidste halve år har jeg været forbi vores 12 kommuner, og snakket med over 500 medlemmer - pædagoger og ledere - om, hvad de oplever af udfordringer, og hvad de har af håb for fremtiden. Nogle af de udfordringer, der går igen og igen, er en kæmpe bekymring for særligt to ting.

Det ene, der fylder stort set alle steder, er den stigende mistrivsel, der er hos børn og unge.

Den stigende mistrivsel som medfører, at flere og flere børn og unge får angst, stress og depression.

Den stigende mistrivsel som medfører, at flere og flere børn og unge ikke kan være i det almene fællesskab.

Udover at det er en katastrofe for de børn og familier, hvor det her er hverdag. Udover at det er med til at presse hele det pædagogiske område, kommunernes økonomi og alle pædagogerne, så er det også en falliterklæring for os som samfund, at vi ikke formår i tilstrækkelig grad at hjælpe de børn og unge, der har det svært.

Hvis vi skal vende den triste udvikling, så har vi brug for, at pædagogernes kompetencer indenfor fællesskaber, relationer og leg kommer meget mere i spil i børnenes liv. Det kræver, at pædagogerne både får rammer og mulighed for at udfolde den faglighed, vi ved, børnene har gavn af.

Den anden udfordring, der også rejser sig, når jeg er ude og snakke med pædagogerne, er en bekymring for, om vi kan holde til det arbejdsliv, vi bliver budt på.

Om vi kan holde til det arbejdsliv, der nu bliver længere og længere i kraft af stigende pensionsalder.

Et arbejdsliv hvor helligdage og seniordage bliver færre. Et arbejdsliv som på

mange måder bliver mere komplekst bl.a. pga. stigende tempo og flere komplekse opgaver.

Et arbejdsliv hvor det politiske ønske er, at alle skal arbejde mere, og hvor det nærmest forventes, at man henter sine børn omkring lukketid.

Jeg forstår til fulde ønsket om mere arbejdskraft. Jeg forstår til fulde behovet for at øge arbejdsudbuddet. Vi mangler arbejdskraft alle steder - også inden for de offentlige såkaldte velfærdsfag. Men jeg tror ikke på, at det pres lønmodtagerne oplever og presset med at arbejde mere og længere, giver den ønskede effekt.

Jeg tror, det skaber et modpres. Det skaber en bølge af pædagoger og andre lønmodtagere, som ønsker mere fri, mere frihed og mere ferie.

Langt de fleste pædagoger - og sikkert også en del øvrige lønmodtagere - sætter både mere frihed, mere fritid og en værdig tilbagetrækning rigtig højt på ønskelisten. Noget som også understøttes i en af tænketanken Cevea's seneste undersøgelser. En bevægelse man kan argumentere for, at pædagoger, sosu'er og sygeplejersker har været en del af i årevis. I de her fag er over halvdelen i forvejen på deltid, og normen er ikke 37 timer, men snarere 30 timer eller 32 timer. Og det er der er flere årsager til, hvor én af dem er, at man giver rigtig meget af sig selv, giver omsorg for andre, som en del af jobbet natur. Det er så også det der gør de fag så meningsfulde og meningsgivende. Men hvis der også skal være plads til at give noget til dem, derhjemme, til familien, til ægtefællen og til børnene, ja så kræver det restitution. Det kræver, at man kan få ladet omsorgsbatterierne op igen, og det kan være svært at nå i en hektisk hverdag med 7,4 timers arbejde med omsorg for andre mennesker og så i et stigende tempo.

Et af de allerstørste ønsker pædagogerne har - ét af de allerstørste håb for fremtiden er at lykkes med opgaven, at lykkes med at skabe trivsel for alle børn, at lykkes med at hjælpe de børn, der har det svært hen imod en bedre fremtid. Det har børnene brug for, det har vi som samfund brug for, og derfor skal vi lykkes med at skabe et arbejdsliv på de pædagogiske arbejdspladser, som giver pædagogerne mulighed for at lykkes.

Et arbejde med plads til faglighed, med uddannede kollegaer, hvor tid og plads til familien bliver prioriteret. Hvor pædagogernes faglighed bliver anerkendt og lyttet særligt til, når det drejer sig om børn, der har det svært og dét i et tempo,

hvor både børn og pædagoger kan følge med i.

Prioriteringen af stærke faglige miljøer, bedre arbejdsvilkår, bedre arbejdsmiljø og større anerkendelser af den pædagogiske profession er vejen til et større arbejdsudbud på det pædagogiske område.

Det er den pakke, der skal tiltrække flere. Det er den pakke, der skal tiltrække den næste generation af pædagoger, og det er den pakke, der skal give pædagogerne mulighed for at lykkes med opgaven. Så tror jeg også på at langt flere vil være og blive i verdens bedste fag!

Det vil jeg i hvert fald arbejde for, og det håber jeg, at I vil være med til.

Tak for ordet og god kampdag!

Kilde

bupl.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

1. maj-tale, Fagbevægelsen

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/jon-olufsons-1-maj-tale>